प्रासादे प्रवर्शस्य सिद्धनेत्रे नमापतः। स्वर्गद्वारप्रतिभरं द्वारमधापि लच्यते ॥३७६॥ तस्य रत्नप्रभादेव्यां जाता राजा युधिष्ठिरः। श्रपासीन्नवमासोनाः च्मां च द्वाविंशतिं समाः ॥३७१॥ सर्वर् तजयस्कन्धगुप्तशब्दाङ्किताभिधाः। स्रामन् विकार्चेत्यादिकृत्येस्तत् मचिवा वराः ॥३६०॥ भवच्छेदाभिधं ग्रामं स्तुत्यं चैत्यादिसिद्धिभिः। या व्यधात् सो अस्य वज्रेन्द्रा अप्यासीन्मत्नी त्रयेन्द्रतः ॥३६१॥ दिकामिनीसुखात्कीर्णाकीर्त्तिचन्द्नचन्द्रकाः। श्रासन् कुमार्सेनाधास्तस्यान्ये प्रव्यव्यव्यानित्रणः ॥३६१॥ पद्मावत्यां मुतस्तस्य नर्नद्रादित्य इत्यभूत्। लचणापर्नामा या नर्न्द्रस्वामिनं व्यधात् ॥३६३॥ वज्रन्द्रतनया वज्रकनका यस्य मिल्लिणा । ऋभूतां सुकृताद्ती राज्ञी च विमलप्रभा ॥३८४॥ स विधायाधिकरणां लिखितस्थितये निजं। यां त्रयोदशभिविषैरारुरोक् मक्राभुजः ॥३६५॥ तस्यानुजा धरणािभृद्रणादित्यस्तता जभवत्। तुज्जीनापर्नामानं यं जनाः प्राकुर्ज्जसा ॥३६६॥ तगिदिलन्तणं यस्य शङ्खमुद्राङ्कितं शिर्ः।